

INGEZONDEN.

EEN GEVAAR DER PSYCHO-ANALYSE?

In de „Briefwisseling” in het vorig nummer wordt verteld, dat een heer, wiens ongeveer 55-jarige vrouw psycho-analytisch wordt behandeld, over de resultaten niet ontevreden is, maar opmerkte: „ze moesten er een flinken man bij geven”. Deze uiting beteekent waarschijnlijk, dat deze dame thans van haar echtgenoot meer genitale bevrediging verlangt dan vroeger en dat deze haar die slechts met moeite verschaffen kan. Aangenomen, dat dit inderdaad het geval is, dan hebben wij hier iets, dat op dien leeftijd meer voorkomt. Sommige vrouwen ondervinden dan een tijdelijke verheffing van haar geslachtsdrift, anderen geven er thans nog eens aan toe, omdat er nu „niets meer van komen kan”. En bij vele mannen vermindert op dien leeftijd de potentie.

Maar onverschillig of deze of andere motieven hier in het spel zijn, in elk geval zijn het geen verdrongen erotische verlangens, die op bedenkelijke wijze in het bewustzijn teruggekeerd waren. Zooals ik in mijn artikel trachtte duidelijk te maken, zijn *verdrongen* verlangens, zoodanige, waarvoor patiënt zich schaamt, die hij daarom niet zou willen hebben, wier bestaan hij in zichzelf niet wil erkennen en die daarom buiten zijn bewustzijn geraakt zijn. Dit kunnen bijv. onbewuste perverse verlangens zijn of erotische wenschen, ten opzichte van bepaalde personen, tegen welker vervulling de moraal zich verzet. Maar ik zou geen enkel motief weten, waarom een vrouw zich zou schamen voor normale sexueele verlangens ten opzichte van haar echtgenoot. Ik zou dan ook niet weten, waarom zij die zou „verdringen”, evenmin waarom zij die zou moeten „verwerken”. Ik zou ook niet weten, in welk opzicht deze verlangens een gevaar zouden opleveren.

Maar wel zou het gevaarlijk kunnen zijn, als erotische wenschen ten opzichte van andere personen of perverse verlangens niet verwerkt of beheerscht werden, nadat zij den patiënt tot bewustzijn waren gekomen. Het is natuurlijk dit gevaar, dat ik in mijn artikel bedoelde. Doch, zooals ik daarin reeds betoogde, dit gevaar is denkbeeldig. Want de moreele, ethische en aesthetische gevoelens, die zóó krachtig zijn, dat zij zelfs in staat waren die verlangens buiten het bewustzijn te houden, zullen er minstens wel voor zorgen, dat zij zich niet in daden uiten.

Haarlem, 5 December 1921.

ADOLPH F. MEIJER.

CHININEVERSCHAFFING BIJ MALARIA.

Nu PLATTE in het vorig nummer van het *Tijdschrift* de malariabestrijding in Noord-Holland in haar geheel ter sprake brengt, met het doel belangstelling op te wekken voor een prachtwerk, dat gedaan *moet* worden, en het mij voorkomt onmogelijk te zijn om in een ietwat kort bestek het zakelijke in zijn artikel te bespreken, beperk ik mij tot de opmerking, dat PLATTE na een wat langduriger ervaring omtrent Hollandsche malaria en Hollandsche toestanden, wel tot het inzicht zal komen, dat datgene, wat *hij* meent, dat gedaan *moet* worden, vèr af ligt van hetgeen gedaan *kan* worden.

Overigens verzoek ik PLATTE te wachten tot het jaarverslag der malaria-commissie over 1921 verschijnt, waaruit hem zal blijken, dat de door hem aangevoerde punten zeer zeker onder de oogen zijn en worden gezien.

H. ALDERSHOFF,

*Geneeskundig Inspecteur van de
Volksgezondheid voor Noord-Holland en
Utrecht.*

Utrecht,

5 December 1921